

[Preben Møller Hansen]

bart ikke opmærksom på, hvad denne udvikling kunne føre med sig af negative forhold. Det er man blevet klar over nu, og derfor har Socialdemokratiet fremsat det forslag, vi her behandler.

Forslaget som sådant knæsætter princippet om, at man giver den enkelte borger ret til at frigøre sig for at betale skat og dermed pålægge andre en ekstra skattebyrde. En af årsagerne til, at vi i vort land har et af verdens stærkeste skattetryk, er jo netop den omstændighed, at mange mennesker spekulerer i at blive fritaget for at betale skat ved at købe anparter og andet.

Rent principielt er vi i Fælles Kurs modstandere af den form for skattespekulation. Sådan som det har udviklet sig, er det så grov en spekulation, så groft et snyderi, at det er nødvendigt, at vi som ansvarlige i dette land griber ind og fjerner de skrubbudser, som vi oplever især i december måned hvert eneste år.

Derfor er vi naturligvis positive over for det forslag, der er fremsat af Socialdemokratiet, og alene det, vi oplever her, nemlig at regeringens ministre og alle repræsentanter for de borgerlige partier vender sig imod det, skulle være nok til, at man kunne gå ind for forslaget. Principielt har vi naturligvis en helt anden opfattelse end Socialdemokratiets, men på den anden side må vi også erkende, at vi ikke kan løse problemet sådan, som vi ønsker det løst i Fælles Kurs, og derfor må vi medvirke positivt til at sætte en bremse for den, jeg havde nær sagt forbyrderiske virksomhed, der reelt foregår i at spekulere i godtroende mennesker. Vi vil således give forslaget et pænt ord med på vejen og håber, at man under udvalgsarbejdet fremkommer med det helt reelle og det bedste; så vil vi selvfølgelig også stemme for forslaget ved tredje behandling.

Stavad (S):

Jeg vil gerne indlede med at takke de ordførere, som har været positive over for forslaget, og den tak skal i sagens natur først og fremmest rettes til fru Aase Olesen fra Det Radikale Venstre. Jeg er fuldstændig enig med fru Aase Olesen i, at det er vigtigt, at vi får den lovgivning, som dette her må afføde, indrettet på en sådan måde, at man ikke kan misbruge den til at skrive "statsgodkendt" eller noget andet hen over en annonce, og det fremgår da også af bemærkningerne til forslaget, at det absolut ikke er det, der er vores hensigt.

Også en tak til hr. Preben Møller Hansen fra Fælles Kurs for hans positive modtagelse af forslaget.

Derimod forbavsede det mig – det må jeg indrømme – at hr. Jens Thoft, ordfører for SF, havde fundet anledning til at holde en stor tale på grundlag af 3½ linje i bemærkningerne, hvor der står:

»De personer, som er interesseret i at købe anparter, har ingen reel mulighed for at gennemskue, om skattereglerne er overholdt. En bindende forhåndsbesked vil fjerne den usikkerhed.«

Det var det, der fik hr. Jens Thoft til at afvise forslaget, på trods af at hovedbegrundelsen for forslaget naturligvis er, at det, hvis der ikke gennemføres et forslag som dette, i praksis er fuldstændig umuligt for skattemyndighederne at foretage en efterfølgende kontrol af anpartsprojekterne.

Vi har siddet i Statens Ligningsråd med sager, som vi har vidst der var problemer i, men som vi har måttet afstå fra at lave en gennemgribende gennemgang af, fordi der ikke har været ressourcer til det. Hvis vi gennemgår projekter og finder fejl, som så skal deles ud til ændringer i et meget stort antal selvangivelser – ofte skal man gå 5 år tilbage og rette igennem – vil man optage ressourcerne i de lokale skatteforvaltninger fuldstændig.

Jeg synes også, man fik en ganske god illustration i den debat, vi havde i december måned om et enkelt projekt, som har været så meget omtalt, at jeg også mener, jeg kan tillade mig at omtale det, nemlig Illumprojektet, hvor man netop søgte om bindende forhåndsbesked. Det var udarbejdet ved hjælp af dygtige advokater og dygtige revisorer, som mente, de holdt sig klart på lovens grund. Det var tanken, at Illumbygningen skulle have været solgt vel til 15.000–20.000 anpartshavere. Sagen blev trukket tilbage, da man ikke kunne få det pågældende projekt godkendt efter de retningslinjer, man ønskede. Hvis det pågældende projekt nu ikke havde været turen igennem Ligningsrådet, men bare var blevet udbudt, og man derefter skulle i gang med en retssag, som der var stor risiko for kunne tage tre, fire, fem år, og hvorefter man skulle ud og rette i 15.000–20.000 selvangivelser fem år tilbage, ville man have haft en rimelig illustration af, at det socialdemokratiske forslag er ganske udmærket. Men vi er da meget modtagelige for forslag, der er bedre.